

Til

udvalgets medlemmer og stedfortrædere

Resumé af konvents-formøde for de nationale parlamentarikere den 6. juni 2002

Resumé af resuméet

Forud for mødet i Det Europæiske Konvent den 6.-7. juni 2002 afholdtes møde i kredsen af nationale parlamentarikere den 6. juni 11.30 – 13.00.

Gisela STUART orienterede om, at listerne over arbejdsgruppernes sammensætning nu foreligger (CONV 77/02), og at arbejdsgrupperne mødes første gang efter følgende plan: Gruppe 1 "Nærhedsprincippet" 7. juni, gruppe 2 "Charteret" 25. juni, gruppe 3 "Status som juridisk person" 18. juni, gruppe 4 "Nationale parlamenter" 26. juni, gruppe 5 "Komplementær kompetence" 17. juni, gruppe 6 "Økonomisk governance" 7. juni.

Gisela Stuart opfordrede de nationale parlamentarikere til klart at give udtryk for deres holdninger på konventsmøderne, så Præsidiets kan forholde sig hertil. Stuart anbefalede yderligere, at medlemmerne strukturerer deres indlæg på Konventet omkring de spørgsmål, som præsidiets formulerer forud for hver debat.

Organiseringen af de nationale parlamenter som gruppe blev diskuteret, og det blev konkluderet, at Hubert HAENEL fra det franske senat tager imod forslag om, hvordan de nationale parlamentarikere kan organisere sig bedre.

Der var tilslutning til et forslag fra Henrik Dam KRISTENSEN om, at man til efteråret kan invitere oplægsholdere til de nationale parlamentarikers møder, f.eks. præsidenten og formænd for nogle af arbejdsgrupperne.

Forud for mødet i Det Europæiske Konvent den 6.-7. juni 2002 afholdtes møde i kredsen af nationale parlamentarikere den 6. juni 2002 kl. 11.30 – 13.00.

Mødeleder var Gabriel CISNEROS. Der forelå ikke en dagsorden, men mødets overordnede emner var arbejdsgrupperne, det kommende møde med civilsamfundet den 24.-25. juni samt spørgsmålet om organiseringen af gruppen af nationale parlamentarikere.

1. Præsidiemedlemmernes afrapportering

Arbejdsgrupper

Gisela Stuart indledte med at fortælle, at listerne med arbejdsgruppernes sammensætning nu foreligger (CONV 77/02). Alt i alt er der kun 7 medlemmer, som ikke har fået deres ønske opfyldt. Stuart oplyste, at det første møde i arbejdsgruppen om de nationale parlamenters rolle skal finde sted den 13. juni, hvilket dog efterfølgende blev ændret til den 26. juni. Gruppens øvrige møder er den 10. og 18. juli, den 6., 11. og 26. september samt den 10., 17. og 22. oktober.

De øvrige arbejdsgrupper mødes for første gang efter følgende plan:

Arbejdsgruppe 1 "Nærhedsprincippet": 7. juni

Arbejdsgruppe 2 "Charteret": 25. juni

Arbejdsgruppe 3 "Status som juridisk person": 18. juni

Arbejdsgruppe 5 "Komplementær kompetence": 17. juni

Arbejdsgruppe 6 "Økonomisk governance": 7. juni

De nærmere detaljer om gruppernes arbejde fastlægges i de enkelte arbejdsgrupper.

Lytter Præsidiets til konventsmedlemmerne?

Som respons på spørgsmål fra medlemmerne om, i hvilket omfang Præsidiets nu også lytter til Konventets medlemmer, understregede Gisela Stuart, at det er vigtigt, at medlemmerne giver udtryk for deres holdninger på møderne i Konventet, så Præsidiets får mulighed for at forholde sig hertil.

Det er vigtigt, at medlemmerne læser de dokumenter, som de får tilsendt, og klart giver udtryk for deres holdning på konventsmøderne. Som eksempel fremhævede Gisela Stuart Kommissionens bidrag til Konventet. Hvis medlemmerne havde læst dette, ville de have set, at de nationale parlamentarikere i henhold til Kommissionens forslag vil blive frataget en del af deres kompetencer, men det var der imidlertid ikke nogen medlemmer, som havde påpeget eller udtrykt deres utilfredshed med på det efterfølgende konventsmøde.

Stuart anbefalede yderligere, at medlemmerne strukturerer deres indlæg på Konventet omkring de spørgsmål, som præsidiets formulerer forud for hver debat, og udtrykte håb om, at der under de forestående debatter om RIA og de nationale parlamenters rolle ville komme klare og konstruktive indlæg fra repræsentanterne for de nationale parlamenter.

Konventets møde med civilsamfundet den 24.-25. juni

Alojz PETERLE orienterede omkring Konventets møde med civilsamfundet den 24.-25. juni. De otte kontaktgrupper mødes i de kommende uger for at forberede mødet. Dagen forinden var der nedsat en ny kontaktgruppe under ledelse af Jean-Luc Dehaene – "Borgerne og institutionerne". Der vil blandt NGO'erne blive udvalgt talere, og Peterle understregede vigtigheden af, at konventsmedlemmerne deltager i mødet. Der er i Præsidiets enighed om, at Konventet i tte møde skal afholde endnu et møde med civilsamfundet, men i stedet skal kontaktgrupperne bruges, og man kan eventuelt senere invitere eksperter ind til konventsmøderne.

Alojz Peterle fortalte desuden, at man i Præsidiets havde drøftet muligheden for, at den sproglige ordning i arbejdsgrupperne bliver den samme som på Konventets plenarmøder, eller at man i hvert fald får mulighed for at tale på sit eget sprog.

2. Organisering af de nationale parlamentarikere m.m.

Kortere plenarmøder til fordel for arbejdsgruppemøder?

Efter præsidiemedlemmernes afrapportering påpegede formanden Gabriel Cisneros, at Konventet er ved at bevæge sig ind i en mere konkret arbejdsfase, og at medlemmerne derfor skal koncentrere sig om at komme videre med arbejdet. I den forbindelse gjorde han opmærksom på, at PPE-gruppen har taget initiativ til at foreslå Præsidiets at nedsætte arbejdstiden i Konventets plenarmøder for at opprioritere arbejdet i arbejdsgrupperne. Det skal undgås, at plenummøderne kommer til at foregribe arbejdet i grupperne.

Der var forskellige holdninger til dette spørgsmål. Hubert HAENEL fra det franske senat fandt, at det var en god ide at beskære arbejdet i plenum til fordel for arbejdet i arbejdsgrupperne. Formålet med plenummøderne er, at medlemmerne skulle lære hinanden at kende, men nu er plenarmøderne ved at komme ind i en sløjfe. Fremover kan plenummøderne

eventuelt bruges til at invitere prominente personer. På den anden side var Proinsias DE ROSSA fra Irland direkte imod kortere plenummøder, da det til syvende og sidst er i dette forum, at de nationale parlamenter bliver hørt. Møderne er korte nok i forvejen. Denne holdning blev til dels fulgt op af Caspar EINEM, Østrig, der mener, at der er brug for en højere mødefrekvens i plenum. På den anden side er problemet ikke for få mødedatoer, men derimod at der er for få forslag.

Yderligere påpegede Jürgen MEYER fra Tyskland, at Konventet som sådan samlet skal tage stilling til helheden på grundlag af resultaterne fra arbejdsgrupperne. Derfor nytter det ikke noget, at f.eks Mendez de Vigo's arbejdsgruppe om subsidiaritetsprincippet gør sig færdig længe før de andre arbejdsgrupper.

Nationale NGO'er

Alvydas MEDALINKAS fra Litauen var af den opfattelse, at der bør være flere former for NGO'er repræsenteret i de kommende diskussioner i Bruxelles. Som det er nu, er det overvejende transeuropæiske NGO'er, baseret i Bruxelles, som er repræsenteret. Det bør være sådan, at der også er repræsentanter fra lande eller landegrupper. Proinsias DE ROSSA fra Irland gav udtryk for, at der er demokratisk underskud i forbindelse med NGO'erne; den anden side kan situationen sammenlignes med VM i fodbold – heller ikke her er alle spillere på banen samtidig, men der er visse procedurer som må følges. De nationale NGO'er må derfor finde ud af, hvem der skal repræsentere dem. Evelyn LICHTENBERGER fra Østrig understregede, at det er de enkelte stater, som selv har ansvaret for at sætte gang i de nationale debatter.

Medarbejdere til arbejdsgruppemøder, taletid m.m.

Det blev fra flere sider fremhævet, at det er vigtigt, at medlemmerne kan tage deres medarbejdere med til arbejdsgruppemøderne, da det ellers vil være vanskeligt for disse at bistå medlemmerne.

Flere medlemmer udtrykte deres utilfredshed med, at der kun er tre minutter til at holde et oplæg på Konventet, hvilket gør det vanskeligt at komme til bunds i diskussionen. Der blev udtrykt håb om, at arbejdsgrupperne vil være i stand til at komme med oplæg, som Konventet kan reagere på. Derudover blev der peget på det urimelige i, at der skæres i de sidste taleres taletid, når de første af talerne overskrider deres taletid på tre minutter.

Der blev derudover udtrykt kritik over dokumenthåndteringen. Mange af dokumenterne kommer sent, og ofte kommer de engelske dokumenter senere end de franske, hvilket er diskrimination af de medlemmer, som er afhængige af de engelsksprogede dokumenter.

Rapporter fra Giscard d'Estaings besøg hos stats- og regeringschefer

Medlemmer fra Østrig efterlyste rapporter fra Giscard d'Estaings møder hos stats- og regeringscheferne. De mente, at der bør laves en form for rapporter eller iværksættes en form for afrapportering fra disse møder. Lamberto DINI fra det italienske senat var uenig heri. Det er hans opfattelse, at de nationale parlamentarikere selv bør være klar over, hvilken holdning deres respektive regeringer har. Giscard d'Estaing bør have spil plomatiets svære kunst uden at skulle afæskes rapporter.

Organisering af de nationale parlamenter som gruppe i Konventet

Hubert Haenel gav udtryk for, at når der nu foreligger udspil fra Kommissionen og Europa-Parlamentet, så er der også behov for en reaktion fra de nationale parlamenter, og det haster med at få udarbejdet et dokument, som kan supplere disse dokumenter. Hvis der kun er bidrag fra Kommissionen og Europa-Parlamentet, vil de nationale parlamenters rolle blive udvisket. Dokumentet, som udarbejdes af de nationale parlamenter, kan eventuelt indeholde en angivelse af, hvad flertallet mener, og en beskrivelse af eventuelle meningsforskelle. David HEATHCOAT-AMORY fra UK støttede det franske synspunkt og gav udtryk for at de nationale parlamenter på nuværende tidspunkt ikke er organiseret ordentligt, men at der er behov for dette. Det er de nationale parlamenter, som skal lukke hullet mellem EU og befolkningerne. Hidtil er det ikke lykkedes at samle de nationale parlamenter som en gruppe, hvilket er nødvendigt for at undgå at fortsætte med demokratisk underskud.

Jürgen Meyer, Tyskland, sluttede op om vigtigheden af, at de nationale parlamentarikere bliver mere bevidste om sig selv som en gruppe af nationale parlamentarikere. Tidligere i forbindelse med "kampen" om forretningsordenen havde det vist sig, at når de nationale parlamentarikere står sammen og giver udtryk for en fælles holdning, så kan de komme igennem med denne. De nationale parlamentarikere udgør trods alt et flertal på 56 ud af 105 medlemmer i Konventet.

Der er dog medlemmer, som ikke mener, at de nationale parlamentarikere er i stand til at optræde som gruppe. Proinsias DE ROSSA fra Irland fremførte, at de nationale parlamentarikere er i Konventet som repræsentanter for deres politiske

familier fra de nationale parlamenter, og at deres holdninger afhænger af deres politiske overbevisning. Han tror derfor ikke, at der er større muligheder for at få dannet en fælles holdning. Samme opfattelse havde Göran LE NNMARKER fra Sverige, og Evelyn LICHTENBERGER fra Østrig gav udtryk for, at der i spørgsmålet om de nationale parlamenters rolle er forskellige holdninger, som ikke passer sammen på en række punkter. Han foreslog derfor, at der laves en liste over kritiske punkter.

Henrik Dam KRISTENSEN gav udtryk for tilfredshed med, hvor godt gruppen af nationale parlamentarikere hænger sammen, og fremhævede det positive i det store fremmøde. Ligesom Jürgen Meyer fremhævede han, at de nationale parlamentarikere tilsammen udgør et rigtigt flertal. Det er vigtigt for de nationale parlamentarikere at mødes med de tre medlemmer af Præsidiet. Henrik Dam Kristensen konstaterede, at de nationale parlamentarikere på nogle punkter har været enige om at udtrykke deres utilfredshed, bl.a. med den måde hvorpå Præsidiet "kørte" Konventet. Fra 1. juli er Danmark formandskabsland og har ansvaret for at afholde de nationale parlamentarikers møder. Henrik Dam Kristensen foreslog derfor i den forbindelse en arbejdsmetode, hvor møderne blandt andet kan bruges til at invitere relevante talere – for eksempel præsidenten og øvrige medlemmer af Præsidiet, som er form&ae for arbejdsgrupper.

Mødets konklusioner

Formanden Gabriel Cisneros tilkendegav afslutningsvis, at Hubert Haenel fra det franske senat vil tage imod forslag til hvordan de nationale parlamentarikere kan organisere sig bedre og eventuelt formulere et fælles dokument. De nationale parlamenter har en klart defineret rolle, og de skal nu finde en metode til at afgøre, hvilket flertal der tegner sig, selv om der i sagens natur ikke er tale om en så homogen gruppe som repræsentanterne fra Europa-Parlamentet.

Cisneros udtrykte derudover glæde over Henrik Dam Kristensens forslag om, at man fremover organiserer de nationale parlamentarikers møder, så man også inviterer talere, og gav udtryk for at han ser frem til, at det danske formandskab for de nationale parlamentarikers gruppe kan føre nogle af de fremsatte tanker ud i livet.

Gisela Stuarts afsluttende kommentarer var, at ganske vist skal alt siges, men det behøver ikke at blive sagt af alle. Som gruppe må de nationale parlamentarikere nå frem til koordination, og det er blandt andet også derfor, de politiske familier betyder meget, idet koordinationsniveauet afhænger heraf. Stuart udtrykte også glæde over Henrik Dam Kristensens forslag om at invitere medlemmer af Præsidiet med til de nationale parlamentarikers møder. <

For så vidt angår arbejdsgrupperne har Præsidiet besluttet, at medlemmerne kan tage en medarbejder med til møderne.

Som svar på kritik fra et af de græske parlamentsmedlemmer over, at visse af arbejdsgruppemøderne ikke ligger i tilslutning til konventsmøderne, understregede Gisela Stuart, at arbejdet i Konventet er noget, som medlemmerne frivilligt har påtaget sig. De har sagt ja til at bruge et år af deres liv på arbejdet i Konventet og må derfor også være indstillede på at bruge den nødvendige tid hertil.

Med venlig hilsen

Marianne Treumer Andersen